

Het 1e pel. B-cie 462 Pontbat zette bij Boxmeer o.m. Duitse eenheden over

burgers hielden luiken en gordijnen gesloten; en zelfs burgerwagens reden compleet „black-out“ voor zover zij toestemming hadden in het oefengebied te komen. Een niet geheel ongevaarlijke situatie, naar wij zelf hebben ondervonden. Bij Well, Vierlingsbeek en Boxmeer hadden onze pontonniers veren ingelegd. In Vierlingsbeek was dat op de plaats van een burgerveer lag en voor oefening zetten de mannen van vdG Geluk hier enige dagen ook de burgers over. De oude veerman heeft dit alles hoofdschuddend aangezien, want in de oorlog had hij de werkelijkheid met dit veer meegemaakt. Bij Boxmeer stond tlt G. Rombouts op de weg te wenken naar stukkende, grijze Duitse legerwagens, die grommend geschut achter op de laadbakken meevoerden. In het zonnetje zat een hospitaalsoldaat met zuurstofapparaat — je kunt nooit weten ook al mag er niemand zonder zwemvest op het vlot — en op het water lag een motorvletje, de „stroomwacht!“. Duwboden, die blauwe dampen uitbliezen en het water wild lieten schuimen, stuurden het vlot heen en weer. Midden in de nacht waren ze er allemaal nog. Het was alleen nu kil,

Oefening „Back Lash“

NEDERLANDSE, BRITSE EN DUITSE ONDERDELEN GEZAMENLIJK OVER MAAS EN RIJN

DE bruggen over de Maas zijn kapot: gebombardeerd, opgeblazen... hoe dan ook, vernield. Een aantal Nederlandse, Duitse en Britse bataljons moeten uit Brabant tóch over die rivier naar het oosten. Hoe? Over veren: door de Genie gebouwd. Dat zijn dan weer kwetsbare punten uit „de lucht“ en tot bescherming tegen vliegtuiganvallen moeten weer Lua-eenheden ingetrokken worden. Dat alles moet snel gebeuren, is een kwestie vaak van doeltreffende organisatie en met alle gevaren van verstopping van de wegen. Theoretisch is alles eenvoudig, maar Northern Army Group, waartoe ons Nederlandse Legerkorps behoort, wilde de praktijk weleens proberen en daárdoor kwam het, dat op 26 en 27 mei tussen Boxmeer en Well in een brede strook aan de Maas een aantal dingen gebeurden, die niet gewoon waren.

DAARDOOR was het, dat vrijdag een aantal Duitse en Britse eenheden ons land binnentrok — en toen 's middags om 2 uur bij Groesbeek de „Bundeswehr“ de grensposten passeerde moet het voor het eerst sedert 1945 zijn geweest dat er reguliere Duitse militaire eenheden op Nederlands gebied kwamen. In de buurten van Reek, Langeboom en Mill gingen zij in bivak. De Britten zetten hun tenten op in de omgeving van Budel. Daardoor ook kwam het, dat de C-cie van 462 Pontbat een week tevoren allerlei pontons en dergelijke naar dit stuk van de Maas sleepte en dat de mannen van de Kaderschool Genie uit Soesterberg na een 14-daagse oefening ten slotte nog in dit gebied werden neergeplant. En dat 42 Infbat Limb. Jagers in aansluiting op een bivak in West-Brabant het parate week-einde op de tochtige wagens doorbracht, waarvan de kolonnes geleid werden door de organisatoren van 1 t/m 6 TRP van 104

Transportgroep, door marechassees van 101 Marbat. en door het overkoepelende werk van de oefenstaf, onder commando van kolonel J. F. M. H. van Poeteren. En dat C-esk. 41 Tankbat in het donker de reusachtige opleggers met tanks op wankel pontons stond te manoeuvreren en een aantal stukken van 41 Afdva dezelfde beproeving ondergingen. Daárvóór was het allemaal, dat zo'n 5.000 man en 1.500 voertuigen de gebieden en wegen achter de Maas bevolkten en dat de scheepvaart gestremd was, zodat de rivier hier en daar grote verzamelingen — gezellig naast elkaar gemeerde — schepen vertoonde. En ten slotte — toen de avond gevallen was — kwam het daárdóór, dat alle anders zo vriendelijk licht uitstralende plaatsen en plaatsjes langs de Maas zich nu in diepe duisternis hielden: de gemeentebesturen verleenden medewerking door het uitschakelen van de openbare verlichting en de

„De bedoeling is duidelijk, maar er staan wel een paar fouten in“, zo zei een Duits officier, toen hij aan de rivier kwam waar zijn colonne door dit bord werd ontvangen!

iedereen was die dag al een paar keer nat geworden van de regen; het enige lichtpunt was, dat men uren vóór was op het schema, waarlangs men dacht, dat de overtocht zou gebeuren. Ergens bij Afferden stonden weer de mannen van het vlot van Vierlingsbeek aan de kant. Zij waren in het donker verhuisd. Donkere wagens bromden van de oprit af, een jeep boorde zich, almaar rechtuit

Overtocht van Britse legerwagens bij Well

TERWIJL bij het veerhuis van Well kolossale tankauto's van het Britse leger zich op het vlot wurmden, nadat een aanval van straaljagers zojuist voorbij was, en terwijl pontonniers en andere genisten druk in de weer waren in een sfeer alsof het werkelijk oorlog was, toen cirkelden plotse-ling twee vriendelijke sportvlieg-tuigjes boven deze bedrijvigheid om... duizenden stroobiljetten neer te laten dwarrelen. Ten slotte werd nog een pakje aan een parachute neergelaten, dat vlak naast het veer in het water te-recht kwam en dat... o.m. een bom inhield, een speelgoed bom-metje dan, te midden van *ander reclame-speelgoed*...

rijdend, bijna in de berm. Het was Lua, die terug over de Maas kwam. De 15e of de 45e Afdeling? Donkere colonnes haast-ten zich — onherkenbaar — voort. In het donker klonk ergens een stem aan de telefoon: „Laat het volgende pakket maar komen!”

Voor onze mannen achterop de wagen was deze oefening een stilzittend en ver-velend karwei. Het was met de Maas nog niet afgelopen. Het duurde de gehele nacht

... de militairen, het speelgoed en de reclame ...

door, want het oprukken van al deze Nato-onderdelen zou voortgaan tot in Duitsland. Daar werd de Rijn nog overgestoken op veren, die door Duitse genie-eenheden waren gelegd, alvorens de onderdelen de terugreis konden beginnen.